

กระบก

17 พืชกินได้ในป่าสะแกราช

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Irvingia malayana* Oliv. ex A.W.Benn.

ชื่อพื้นเมือง กระบก (นครราชสีมา); หมักลิ้น (นครราชสีมา, สุโขทัย); กระบก, กระบก, จะบก, ตระบก (ภาคกลาง); จำเาะ (เขมร); ชะอัง (ชอง – ตราด); บก, หมากบก (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ); มะมื่น, มื่น (ภาคเหนือ); มะลิ้น, หลักกาย (ส่วย – สุรินทร์)

ชื่อวงศ์ IRVINGIACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น กระบกเป็นไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ผลัดใบ สูง 10 – 30 เมตร ลำต้นเปลา เมื่อมีอายุมากโคนต้นมักเป็นพอน เปลือกสีเทาอ่อนปนน้ำตาล

ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปรีแกมรูปขอบขนาน ปลายใบแหลมทู่ โคนใบมน สอบเรียวไปทางปลายใบ ขอบใบเรียบ เนื้อใบหนา ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน มีหูใบม่วงหุ้มยอด เรียวแหลม โคนเล็กน้อยเป็นรูปดาบ

ดอก ดอกออกเป็นช่อแยกแขนง มีขนาดเล็ก สีขาวปนเขียวอ่อน ออกรวมกันเป็นช่อโตตามปลายกิ่ง ออกดอกเดือนเมษายน – พฤษภาคม

ผล ผลเดี่ยว รูปกลมรี ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีเหลือง มีเนื้อหุ้มเมล็ด แต่ละผลมีเมล็ดเดียวเนื้อในเมล็ดสีขาว มีน้ำมัน ออกผลเดือนมิถุนายน – สิงหาคม

แหล่งที่พบ พบขึ้นในป่าเต็งรัง และป่าดิบแล้ง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ผลสุก เนื้อหุ้มเมล็ด และเนื้อในเมล็ด รับประทานได้ รส เนื้อหุ้ม รสหวาน เนื้อในเมล็ด รสมัน

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด